

option of medical conservative treatment was offered to our patient. Eventually, we avoided serious complications associated with surgical interventions and successfully managed the case. Considering the lack of established criteria and randomized studies, our experience could contribute to the literature in the context of avoiding complications associated with further interventions. We are in the opinion that there is need for further studies to delineate the conditions, indications and factors associated with failure of various treatment modalities.

PB-124

Obstetrik acillerden vulvovajinal hematom: 4 yıllık sonuçlarımız

Özlem Yörük, Ayşegül Öksüzoğlu, Elif Gül Yapar Eyi,
Burcu Kısa Karakaya, Necati Hançerlioğulları
Zekai Tahir Burak Kadın Sağlığı Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

Amaç: Vajinal doğum sonrası vulvo vajinal hematomlar az rastlanan (1/1000) ancak yaşamı tehdit edebilen obstetrik acillerdendir. Hematomlar sıklıkla çevre dokulara uygulanan epizyotomi ya da operatif doğum sonrası gelişirse de, insizyon ya da laserasyon olmaksızında pseudoanevrizma, travmatik arterio venöz fistül nedeni ile de görülebilir.

Yöntem: Zekai Tahir Burak Kadın Sağlığı Eğitim ve Araştırma Hastanesinde 2010–2013 yılları arasında vulvovaginal hematom nedeni ile müdahale edilen 52 olgunun demografik, obstetrik verileri, semptom ve muayene bulguları, hematolojik ve biokimyasal parametreleri, vaginal hematom gelişmemiş 52 vaginal doğum ait değerlendirmeler ile karşılaştırıldı. Doğum salonu çalışma dönemleri, personel ile uyum ve varyalar ile ilişki, gözden geçirilerek maliyet analizleri çıkarıldı.

Bulgular: Hepsi infralelevator olan 52 vulvovaginal hematom ile 31163 vaginal doğumda insidans %0.16 olarak bulundu. Vulvovaginal hematomlu bütün hastaların farmakolojik indüksiyon aldığı görüldü. 37'si epizyotomili, 15'i epizyotomisiz gerçekleşen 52 doğumun hastaların %23'ünde eylem ve doğum sırasında personel ile uyum sorununun dosyaya kayıt edildiği görüldü. Hematom gelişen doğumların %73'ünün hafta içi ve %59.6'inin 0800–1600 vardiyası dönemi haricinde gerçekleştiği, 48 (%92) hastanın öncelikle vulvada ve perinede ağrı nedeni ile değerlendirildiği, 31(%59.6) hastada doğumdan sonra ilk 6 saat içinde hematomun tesbit edildiği, iki hastada hemen doğum sonrası dönemde koagülasyon belirlendiği ve hemoglobin düşüşünün tanı konan dönemde ortalaması 2.8 g/dl olduğu saptandı. 37 (%71.2) hastada transfüzyon gerektiği ve bu hastaların 35 (%96.2) ine ikiden fazla eritrosit süspansiyon transfüzyonu uygulandığı görüldü. Dosya değerlendirmesinden, olguların hepsinde, genel anestezide altında, hematom alanının açılarak kanama odagının eks-

plore edilmeye çalışıldığı, bir hastada supralelevator hematom düşünürek laparotomiye geçildiği anlaşıldı. Maliyet ve hastanede kalış süresinin anlamlı olarak arttığı belirlendi.

Sonuç: Vulvovaginal hematomun erken tanısı, doğum sonrası dikkatli doğum kanalı kontrolü yanında doğum sonrası perineal ağrı yakınması olan gebelin hemen ve tekrar dikkatli muayenesi ile konur. Hematom tesbit edildiğinde ise açık drenaj uygulanması morbiditeyi azaltacaktır.

PB-125

Servikal yetmezlik nedeniyle yapılan modifiye transabdominal serviko-istmik serklaj: 16 olguluk deneyimimiz

Ebru Çelik Kavaklı¹, Salih Burçın Kavaklı¹, Hüsnü Çelik²

¹Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Elazığ; ²Adana Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Adana

Amaç: Modifiye transabdominal servikoistmik serklaj uygulanan 16 olgunun değerlendirilmesi

Yöntem: Abdominal servikoistmik serklaj uygulanan olgular son 11 yıllık dönemde geriye dönük olarak analiz edildi. Olguların sosyodemografik özellikleri, operasyon ve gebelik sonuçları kayıt altına alındı.

Bulgular: Uygulanan modifiye transabdominal serviko-istmik serklaj sonrası olguların %78.5'i 34. gebelik haftasından sonra doğum yaptı. Hiçbir olguda intraoperatif komplikasyon olmadı. İki olguda koryaamnionit gelişti (sırasıyla gebelik yaşı: 17 hafta 3 gün ve 20 hafta 4 gün), bir olgu 29. gebelik haftasında durdurulamayan travay nedeniyle preterm doğum yaptı. Koryoamnionit gelişen iki olguda serklaj süürü alındı, ardından abortus gerçekleşti. Diğer olguların tamamında doğum sezaryen ile sonlandırıldı.

Sonuç: Modifiye transabdominal servikoistmik serklaj, transvaginal serklaj uygulamasının yapılmadığı durumlarda etkili, güvenli ve yüksek başarı oranı olan bir işlemidir.

PB-126

Anensefali ve ilişkili malformasyonlar: 35 olgu analizi

Senem Yaman Tunç, Elif Ağaçayak, Mehmet Sait İcen,
Fatih Mehmet Fındık, Ahmet Yıldızbakan,
Burcu Yücesoy, Ahmet Yalinkaya

Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Kliniğimize fetal anensefali tanısı ile yatırılan 35 olgunun klinik ve demografik özelliklerini ve diğer anomaliler ile ilişkisini değerlendirmektr.

Yöntem: Bu retrospektif çalışmaya Haziran 2013–Mayıs 2015 yılları arasında Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği'nde fetal anensefali tanısı alıp gebeliğin terminasyonu için yatırılan 35 hasta dahil edildi. Yaş, gravida, parite, gebelik haftası, fetal cinsiyet, ultrasonografik bulgular ve eşlik eden anomaliler için hasta dosyaları incelendi. Maternal hastalık, sigara kullanımı, teratojen maruziyeti, folik asit kullanımı, akraba evliliği, önceki gebeliğinde nöral tüp defekti öyküsü gibi bilgiler hastalara telefon ile ulaşarak elde edildi. Veri analizi için SPSS 15.0 paket programı kullanıldı. Sürekli değişkenler ortalama± standart sapma olarak verildi.

Bulgular: Çalışmaya alınan hastaların yaş ortalaması 27.69 ± 7.37 idi. Hastaların hastaneye yatış esnasında ortalama gestasyonel haftaları 17 ± 4.6 idi. Hastaların %22.9'u ($n=8$) prekonsepsiyonel folik asit desteği almıştı. Hastaların %14.3'ünde ($n=5$) önceki gebeliğinde NTD öyküsü var. Hastaların %85.7'inde ($n=30$) polihidramnion izlenmezken, %14.3'ünde ($n=5$) polihidramnion mevcuttu. Hastaların %74.3'si ($n=26$) sigara kullanmuyorken, %25.7'si ($n=9$) sigara kullanıyordu. 22 fetus kız, 13 fetus ise erkek cinsiyette idi. Eşlik eden en sık anomaliler sırasıyla kranioraşizis ($n=10$), torakolomber spina bifida ($n=4$), pes ekinovarus ($n=4$) omfalosel ($n=1$), gastroşisis ($n=1$), yarık damak/dudak ($n=2$), multikistik böbrek ($n=1$) idi.

Sonuç: Anensefali, beyin-omirilik ekseninin ciddi bir defekti ile karakterize mortalitesi yüksek bir maformasyondur. En sık 20–30 yaş arasında gebelerde görülmektedir. Kranioraşizis, torakolomber spina bifida, pes ekinovarus, omfalosel, gastroşisis, yarık damak ve dudak en sık eşlik eden anomalilerdir. Tanısı genellikle 2. trimesterde konur, ancak kraniyumun 11. haftadan itibaren ultrasonografide vizüalize edilebilmesi nedeniyle tanı artık ilk trimesterde de konabilmektedir.

PB-127

Thiocolchiside nedenli olabilecek, kalıcı sakatlık bırakabilecek alt ekstremite deformitesi

Elif Gülyapar Eyi

Zekai Tabır Burak Kadın Sağlığı Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

Amaç: 20 yaşında eşi ile akrabalığı olmayan gebe, 3680 gramlık ilk erkek bebeğini vaginal yol ile doğurdu. Yenidoğan değerlendirmesinde sağ ayak parmaklarında ve topuk kemiklerinde deformite ve tibia ve fibula kemiklerindeki deformasyon ve fibulada kisalık belirlendi. Gebenin son adet tarihine göre 5. postkonsepsiyonel 3. haftada ateşinin 40.5'a kadar yükseldiği, viral infeksiyon düşünürlerek antipiretik ve kolçısın benzeri etki eden antiviral ilaç (thiocolchiside) yaklaşık 7 gün aldığı, yüksek ateşinin 10 günlük süre içinde tekrarlayarak devam ettiği bilgisi antenatal takip ve dosya bilgilerinde mevcuttu. Toksoplazma, rubella, hepatit tarama test-

leri negatif, ultrasonografik değerlendirmesi normal idi. Yenidoğanda alt ekstremité anomalisi dışında muayenelerinde ek anomali saptanmadı. Aile yenidoğandaki problem için açıklama isteyerek hastaneye yazılı başvuruda bulundu. Etyolojiye yönelik değerlendirme sununun amacıdır.

Yöntem: Thiocolchiside (Muscoril, Myoril, Neoflax): N-[7S]-3-(β-D-Glukopiranosilosil)-1,2-dimetoksi-10-(metilsülfanil)-9-oksoo-5,6,7,9-tetrahidrobenzo[a]heptalen-7-yl]asetamid ile ilgili kısa literatür değerlendirmesi verilmektedir. Hem kompetitif GABA A reseptör antagonistisi, hem de glisin reseptör antagonisti olarak işlevi dışında daha az orannda nikotinik asetilkolin receptorlarına etkiyen anti-inflamatuar ve analjezik etkileri olan kas gevşeticidir. Güçlü konvültiyon yaratıcı etkisi nedeni ile konvültiyon yatkınlığı olan bireylerde kullanılmaması gerektiği nildirilmektedir. İlacın pazarlama sonrası farmakovigilans izlemelerinde, vücutta M2 ya da SL59.0955 olarak adlandırılan bir metabolite dönüserek bölünmekte olan hücrelere, zarar verebileceği; düşükler, teratojenite, neoplastik değişimler ve erkek infertilitesi ile ilişkilendirilebileceğine dair sinyaller mevcuttur.

Bulgular: Yenidoğanın atipik tibia, fibula ve ayak deformitesi gösterilmektedir.

Sonuç: Tüm canlı doğumların %3–6'sında fetal malformasyon görülebilmektedir. Hipertermia ve viral infeksiyonların teratojenite yaratabileceği bilinmektedir; bunun dışında da özellikle ilk trimester ve bunun içinde de özellikle 2–8. haftalar arasındaki konsepsiyon sonrası dönemde, "embryogenez" olarak tanımlanan kritik bir zaman aralığıdır; gebelikte özellikle organ gelişiminin olduğu bu dönemde malformasyon oluşumu açısından fetusun en duyarlı olduğu zaman aralığına karşılık gelmektedir. Üreme çağındaki kadına reçete verilmesi sırasında gebe olup olmadığı sorgulanmalıdır; gebelik olasılığında da gebelik testi ile gebe olmadığı teyidi önem kazanmaktadır. Gebede mutlaka kullanılması gerekiyor ise gebelikte güvenli olduğu bildirilen farmasötik ajanlar kullanılmalıdır.

PB-128

Düşük molekül ağırlıklı heparin kullanımı fetal DNA testini etkiler mi?

Oluş API¹, Aybala Akıl², Canan Yılmaz Torun³, Sanlı Erkanlı⁴

¹Yeditepe Üniversitesi Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, İstanbul, ²Acıbadem Bodrum Hastanesi, Bodrum; ³Emsey Hospital, İstanbul, ⁴Biogen Medical Instruments Co. Ltd, İstanbul

Amaç: Fetal genetik anomalilerin test edilebilmesi için günümüzde maternal kanda serbest fetal DNA analizi yöntemleri (NIPT) geliştirilmiştir. Bu yöntemler random sequencing (Massively Parallel Shotgun Sequencing-MPSS) ve directed DNA analizi olmak üzere iki temel grupta incelenir. Klinik